

ніе на веселіе, и утѣшеніе всегдашно въ дѣ-
сницѣ-тѣ му. Око не е видѣло, нито уxo
слушало, нито е влѣзла въ сърдце-то чело-
вѣческо вѣчна-та слава на това мѣсто.

2) *Останува въ рай-тѣ спокойствіе за
людіе-то Божіе.*

Обычае ли тоя сегашенъ свѣтъ? и же-
лаемъ ли да живѣемъ тука вѣчно? Рай-тѣ е
по добъръ отъ безчисленны такыва свѣтове.
Тамъ да прилѣпимъ любовь-тѣ си. (1 Іоан. 2;
15-17: Маг. 6; 19-21: Кол. 3; 1-4). Ако
втурачимъ очи-ты си въ тоя свѣтъ никога
нѣма да видимъ небесный-тѣ. *Като отива-
ме тамъ, претърпяваме ли укоръ, гоненіе и
печаль?* “ (Траданія-та на сегашно-то време
не сѣ дос. оини да ся сравнятъ съ славѣ-
тѣ, която ще ся яви въ насъ. ” (Рим. 8; 16-
18 · Евр. 11; 24-27) *Чувствуваме ли че
тоя свѣтъ е свѣтъ на трудъ, на скърбъ,
на съзы и на смърть?* Трудове-ти ще пре-
станѣтъ въ онзи свѣтливъ свѣтъ. Смърть не
ще да влѣзе тамъ. Скърбъ и плачь ще побѣ-
гнатъ, и тамъ ще бѣде вѣчна радость за насъ
(Отк. 7; 14-17: 21; 3, 4). *Въздъхáme ли
като сме съ искушеніе и съ грѣхъ-тѣ, ко-
гото усьпхаме въ себе си, и когото гледа-
ме около насъ?* Горѣ ще ходимъ съ Агнецъ-
тъ Бжій и ще бѣдемъ свѣти както е той.
Само оныя, които вардѣтъ заповѣди-ты Бжїи
ще влѣзѣтъ въ врата-та на градъ-тѣ. Нека
ся трудимъ прочее да влѣземъ въ спокой-
ствіе. Рай-тѣ е достоинъ за всички-ты ни тру-